

تلاش دانشمندان برای ساخت قرص ضدپیری/ کند شدن پیری با کاهش کالری

تحقیقات نشان می دهد که اگر میزان کالریهای دریافتی تا 40 درصد کاهش یابند روند پیری سلولها آهسته می شود و طول عمر طولانی خواهد شد...

تحقیقات نشان می دهد که اگر میزان کالریهای دریافتی تا 40 درصد کاهش یابند روند پیری سلولها آهسته می شود و طول عمر طولانی خواهد شد، از این رو محققان تلاش می کنند راهی پیدا کنند تا تأثیرات محدودیت کالری روی مغز را با یک دارو تقلید کنند. به گزارش خبرگزاری مهر، در صورتی که دانشمندان بتوانند دارویی ارائه کنند که تأثیرات کاهش کالری برای مغز را تقلید کند، این دارو آنزیمهای سلولهای مغزی را فعال کرده و حتی اختلال شناختی ناشی از پیری چون آلزایمر و از دست رفتن سلولهای عصبی در نتیجه پیری به تعویق خواهد افتاد.

این تحقیق جدید در موشها انجام شده است، اما این تحقیقات نشان می دهد که دانشمندان می توانند داروهایی بسازند که زوال در عملکرد مغز را از بین ببرد.

اکثر تحقیقات پیشین روی محدودیت کالریها روی موشها و سایر موجودات زنده انجام شده اما تحقیق روی انسان نشان می دهد که محدود کردن مصرف کالری می تواند حافظه را در سالخوردگان افزایش دهد.

در تحقیقات جدید که توسط محققان موسسه فناوری ماساچوست انجام شده چگونگی تأثیر محدودیت کالریها روی سلولهای مغزی مورد توجه قرار گرفته است. آنها نشان دادند که محدود کردن کالریهای جذبی روی موشهای آزمایشگاهی تا 30 درصد سطح یک آنزیم را در مغز بالا می برد و از دست رفت سلولهای عصبی را به تعویق انداخته است.

موشهایی که کالریهای کمتری مصرف می کردند همچنین در آزمایشهای حافظه بهتر ظاهر شدند.

پس از آن محققان محدودیت کالری را تقلید کردند، آنها به موش غذای عادی دادند اما در عین حال به آنها داروی مسدود کننده آنزیم هم ارائه کردند. این موشها عملکرد بهتری در سلولهای مغزی خود داشتند و در تستهای شناختی به خوبی ظاهر شدند که این وضعیت درست مشابه وضعیت موشها در زمانی بود که مصرف کالریهای آنها محدود شده بود.

این تحقیق نخستین تحقیقی است که نشان دهنده مزایای محدودیت کالریها روی عملکرد شناختی است، شرایطی که آن را به زوال کمتر سلولهای عصبی در نتیجه عملکرد بهتر مغز نسبت داده اند.

کولین مورفی استاد دانشگاه پرینستون که روی پیری و سالخوردگی تحقیق می کند و در این تحقیقات سهم نداشته، اظهار داشت: التزامات و شرایط واضحی برای سلامتی انسان وجود دارد.

لی هویی و جانس گراف نویسندگان اصلی این تحقیقات اظهار داشت که چنین قرصی بدون عوارض جانبی نخواهد بود. تحقیقات ما نشان می دهد که ما می توانیم زوال سلولهای عصبی را به تعویق بیندازیم اما هنوز هم راه طولانی برای ممانعت از این شرایط وجود دارد.

آنها اضافه کردند: داروهای احتمالی هرگز نمی توانند به طور کامل از یک بیماری پیشگیری کنند، اما تا زمانی که بتوان این بیماریها را به تعویق انداخت می توان امیدوار بود.

نتایج این تحقیق در مجله عصب شناسی منتشر شده است.